

«Ὁσον εὐκολώτερον εἶναι τὸ κατὰ διάνοιαν ἀμαρτάνειν, τὸ κατ' ἐνέργειαν, τόσον βαρύτερος ὁ πόλεμος τῶν λογισμῶν, ἀπὸ τῶν πόλεμων διὰ τῶν πραγμάτων.»

«Πόσον κακόν! ἀντὶ ὀδυνη-
 ῶν, πλάνης αἰτία εἰς τὸν πλῆ-
 θῶν... Ὁ πατὴρ δὲν ἀφήνει τὸν
 υἱὸν τῷ ἀβοήθητον. Πόσον δει-
 νότερον ψυχὴν περῶσαν εἰς
 βλάβος κακῶν ν' ἀφήσωμεν
 αὐτὴν εἰς ἀπώλειαν. Ἀπό-
 λωθε κρίμα δίκαιον (ἐν
 καιρῷ ἡμέτερον οἰκουμενι-
 σμοῦ, ἢ ἀποτείχισθαι - δι-
 ἀκοπή κοινωνίας με' κακο-
 δόξους). Πᾶς τις τῷ
 φελέματι τῆς καρ-
 δίας αὐτῷ πορεύε-
 ται, λαοὶ ἀνοουθέ-
 τητοί, προεβτώτες
 ἀπαρρηδίαβοι.»
 (Μέγας Βαβίλειος)

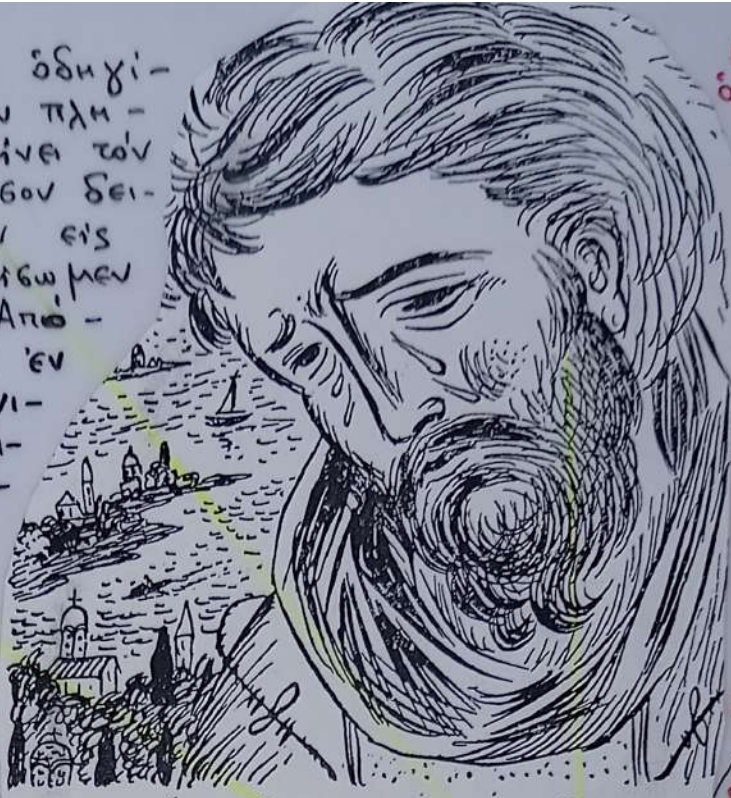
«Κρίμα ἐργάζεθε
 (= δόγματα ἀληθείας)
 κ' ζητήσατε δικαιοσύ-
 νην (= ἔργα ἀγάπης-εὐ-
 θεβείας)» (Σοφονί-
 ας).

«Ἀγάπα
 τὸς κατὰ
 θεὸν κόπης
 κ' πόνους,
 δι' ὧν
 Τιμές»

«Ἐναντὶ πάντων
 εἰδένευκε τὴν
 φιλανθρωπίαν
 ὅπως χαίρει
 ὁ θεός.»

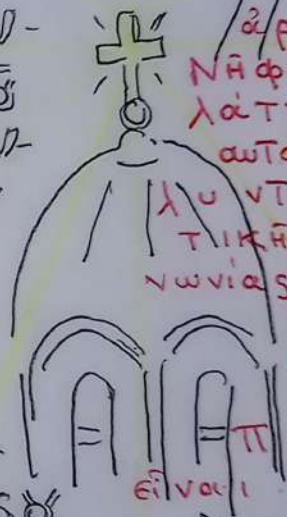
(καθ. Γρηγ.
 θεολ. λόγος)

2011
 2011

Ὁ καρπὸς τῆς πνευματικῆς ζω-
 ῆς ἀρχεταὶ ἀπὸ τῶν δάκρυα

ὑπερέχον-
 τα ἑαυτῷ
 πάντα ἐν-
 θρωπὸν
 ἔχε,
 κλαῦ-
 βον
 τὸν νε-
 κρόν σου,
 ἔκβαλε τὴν δοκὸν
 σου, κρούσον: «Ἐλέησον
 με κύριε, ἵνα ἀναβλέψω»
 ἄφορος τοῦ γήινου κ' ζητη-
 βον τοῦ οὐρανοῦ.

λυντον αἰρε-
 τικῆς κοι-
 νωνίας. Ἡ βλα-
 βημία
 εἰς τὸ Ἄ-
 γιον
 πνεῦμα
 εἶναι ἡ ἀπλ-
 βτία.

Νῆφε,
 ὁ οὐρανὸς
 χαίρει.
 Νῆφε,
 ἡ αἰώνι-
 ος χαρὰ
 βέ ἀνα-
 μένει.
 Νῆφε,
 ἡ αἰώ-
 νιος κό-
 λασις (ὅ-
 πως καὶ
 ἡ βασι-
 λεία
 τῶν
 οὐρανῶν)
 ὡς
 ἀρραβὼν
 ἀπ' τὴν
 ἐπίγειον
 ζωὴν
 ἀρχίζει.

«Ἐκεῖ βουθία ἐνοββεύσει»
 (Ψαλμ. 103), βουθία = ψυχὴς με-
 τανοῦντων. Ἐκεῖ δηλ εἰς τὴν ὁρ-
 θόδοξον ἐκκλησίαν (καὶ ἐν καιρῷ
 αἰρέσεως ἀποτείχιζόμενοι ἐκ τῶν
 ψευδοποιμένων).